

Suzanne en Marcel Bark kiezen voor pleegzorg; er was plek voor nóg een dochter in huis

'Ze kreeg last van nesteldrang'

Saskia Soeters
s.soeters@mediahuis.nl

Winkel ■ Het ging weer kriebelen bij Suzanne Bark. „Ze kreeg last van nesteldrang”, grapt haar echtgenoot Marcel Bark. Wie denkt dat Suzanne zwanger is, heeft het mis. In de achtertuin van hun woning in Winkel speelt een tweejarig meisje met een zwarte labrador. Ruim een jaar geleden werden Suzanne en Marcel pleegouders van Liza*.

Er was plek voor nóg een dochter in huis. Zelf heeft het koppel al vijf dochters, de oudste twee van 26 en 24 uit Marcells eerste huwelijk en drie nog thuiswonende dochters van 16, 14 en 12. „Toen we voor pleegzorg kozen, moest het ook weer een meisje zijn.” Marcel laat de pasfoto's zien van 'zijn' zes meiden die in zijn telefoonhoesje zitten geklemd.

De twee hadden niet verwacht dat het meisje dat bij hun zou komen wonen zo jong zou zijn. Toen Parlan, de organisatie die pleeggezinnen begeleidt, belde was Liza een jaar, maar getwijfeld hebben ze geen moment. „Zo'n kindje heeft jou nodig. Dan kan ik geen nee zeggen”, blikt Suzanne terug.

Liza kwam toen ze elf maanden oud was terecht in een crisispleeggezin, waar ze woonde nadat ze uit huis was geplaatst. „We hebben haar daar drie of vier keer bezocht, zodat ze ons in ieder geval kende, maar het is toch heel gek als je haar dan opeens zo in je handen krijgt. Dat kan niet anders, maar het is heel heftig”, vertelt Marcel.

Het was niet van de ene op de andere dag dat de horecafamilie, eigenaars van De Rijd in Nieuwe Niedorp, pleeggezin werden. „Toen onze jongste een jaar of drie was hadden we al eens nagedacht over pleegzorg, maar een voorwaarde was dat ieder kind zijn eigen kamer had, dus dat ging toen niet door”, herinnert Suzanne zich.

Druk

Er gingen jaren voorbij dat ze het erg druk hadden met hun bedrijf, maar in 2018 bezocht Suzanne toch weer een informatiebijeenkomst van Parlan. De twee oudste dochters waren al een aantal jaren het huis uit en er was ruimte in huis. Na de nodige gesprekken zagen beide partijen het nieuwe avontuur zitten.

Het verbaasde het koppel hoeveel je zelf kunt aangeven als pleegouders in spe. „Of je voorkeur hebt voor een jongen of meisje, de leeftijd, noem maar op. Veel

Suzanne en Marcel Bark. „Zo'n kindje heeft jou nodig. Dan kan ik geen nee zeggen.”

FOTO'S MARC MOUSSAULT

mensen denken dat je heel veel moet, maar dat is absoluut niet zo. Je kunt bijvoorbeeld ook kiezen om een kindje alleen in de weekenden op te vangen”, schetst Marcel.

Aan deeltijdpleegzorg is veel behoefte, blijkt uit cijfers over 2019 die Pleegzorg Nederland onlangs publiceerde. Ondanks de landelijke toename van het aantal nieuwe pleegouders (zie kader) wachtten eind 2019 nog 970 kinderen op pleegzorg.

Fulltime zorg

Ongeveer voor de helft van die groep is deeltijdpleegzorg nodig. „Het aantal pleegouders dat beschikbaar is voor deeltijdpleegzorg blijft helaas achter bij de toenemende vraag. Veel mensen denken bij pleegzorg aan fulltime zorg”, aldus Ruud Stevens, bestuurslid pleegzorg van Jeugdzorg Nederland.

Marcel en Suzanne kozen bewust voor fulltime en zogeheten perspectief biedende pleegzorg. De ouders van Liza kunnen niet voor haar zorgen, dus zal het meisje waarschijnlijk bij de familie Bark opgroeien. Marcel: „Ik zou het vreselijk vinden als ze weer weg zou gaan. Dat zou voelen als het verliezen van een kind.”

Hoewel Liza hun zelf papa en

Pleegdochter Liza kan zich opperbest vermaken in de achtertuin.

mama is gaan noemen, willen ze het bestaan van haar ouders niet ontkennen. Twaalf tot veertien keer per jaar zorgt de voogd voor een afspraak met de ouders.

Suzanne en Marcel spreken met veel enthousiasme over hun eerste jaar als pleegouders. Ze genieten allebei van het geluk dat Liza uitstraalt. Zeker de laatste zes weken is ze enorm gegroeid, merken ze. Maar met een meisje dat in haar jonge leven al veel narigheid heeft meegemaakt, is het niet alleen maar rozengeur en maneschijn.

„Tot een paar weken geleden maakte ze niet zo makkelijk contact met andere mensen. Het heeft zelfs heel lang geduurd voor ze bij ons op schoot wilde of dat we haar mochten aanraken”, zegt Suzanne.

Intensief

De eerste periode was intensief. „Ze kon niet slapen en moest veel huilen. Toen ben ik er een week lang naast gaan liggen. Met onze eigen kinderen hebben we dat nooit gedaan, maar met haar was ik heel voorzichtig. Ik wilde het zo

graag heel goed doen.” Er waren ook momenten dat Suzanne moe was en zich afvroeg waar ze aan begonnen waren. „Maar dan dekte ik haar 's avonds toe en kon ik alleen maar denken: Wat fijn dat ik voor je mag zorgen.”

Ze is ook vol lof over hoe haar dochters hun pleegzusje hebben verwelkomd binnen het gezin. „Je kunt er van tevoren wel over praten en bedenken hoe het zal zijn, maar nooit voorspellen hoe het uiteindelijk loopt en voelt.”

Zó lief

„Ik dacht nog dat het misschien net als met onze hond zou zijn, dat het in het begin heel leuk was en dat daarna de grootste lol eraf is, maar dat was met Liza helemaal niet zo. De meiden hoeven helemaal niet op te passen, maar ze willen nog steeds van alles doen om mij te ontlasten. Dat vind ik zó lief!”

Smaakt dit naar meer? „Ze moeten nu niet bellen, want ik denk dat ik geen nee kan zeggen tegen nog een kindje”, zegt Suzanne lachend. „Ik wil zo graag helpen, maar we kunnen niet iedereen redden.”

*Liza is een gefingeerde naam uit privacy-overwegingen

Meer pleeggezinnen? In Noordkop juist minder

Schagen ■ Onlangs maakte Pleegzorg Nederland bekend dat voor het eerst sinds jaren het aantal nieuwe pleeggezinnen is gegroeid in 2019.

Maar dat ziet Parlan Jeugdhulp, een van de grote pleegzorgaanbieders in de Kop van Noord-Hol-

land, niet terug in deze regio. De organisatie heeft juist te maken met zo'n tien procent minder nieuwe gezinnen ten opzichte van 2018.

En waar landelijk in 2019 meer kinderen in pleeggezinnen wonden, ziet de organisatie in de gemeenten Texel, Den Helder, Schagen en Hollands Kroon juist een daling

van 9,4 procent. „De reden van de daling is niet onderzocht, maar wij kunnen ons voorstellen dat intensieve hulp thuis kan voorkomen dat kinderen uit huis geplaatst worden”, meldt Evelien Priester, van Parlan.

Parlan begeleidt in de Noordkop 179 pleeggezinnen. Negen kinderen

wachten nog op een geschikte plek.

Een andere grote aanbieder van pleegzorg in de Noordkop, William Schrikker Gezinsvormen, heeft cijfers over de eerste helft van 2020. Bij de start van het jaar begeleidde zij vijftien pleeggezinnen, nu is dat met een gezin uitgebreid naar zestien.

De organisatie zag tijdens de eerste helft van dit jaar een groei van het aantal geplaatste kinderen. Bij de start van het jaar wonden 22 kinderen in pleeggezinnen en op dit moment zijn dat er 28. Dat betekent dat veel van de bestaande pleeggezinnen extra kinderen zijn gaan opvangen.